

זכר היותר השיג המיבצע
לישראל פסקיזמן שר
שנתיים-שלוש. כהעדר
פירוז גרעיני עד אז,
תיתכן שואה 2

אחרי ההתלהבות הראשונה, שכל מיבצע צבאי כזה מעורר בקרב הציבור הישראלי, באו השאלות. האם זה היה נחוץ? מה המחיר? האם זה יעזור? ובראש וראשונה: האם זה היה מיבצע בחירות?

ד"ר סטריינג'לאב. אצל איש כמו בנין, ההבחנה בין המדיי נאי הפוליטיקאי קשה מאוד. קרוב לוודאי שבנין עצמו אינו מודע כלל להבדל שבין אינטרס לאומי והישג אלקטורלי. שני הדברים מעורבים אצלו עד שאי אפשר להפריד ביניהם. יתכן מאוד שהוא משוכנע לגמרי שקיבל את ההחלטה על התקפת חיל-האוויר על הכור הגרעיני ליד בגדאד ועל עיי תווייה מבלי להיות מודע לכך שזוהי החלטה אלקטורלית מובהקת. אבל התוצאה תהיה, מן הסתם, אלקטורלית (ראה עמודים 36-37). השאלה המרכזית היא לגבי הטענה שהכור נועד לייצור פצצות גרעיניות, וכי תוך שבועות מספר היה נוצר מצב ששוב לא היה מאפשר את הפצצות.

בעניין זה עומדת טענה מול טענה. ועדה מדעית צרפתית, שבראשה עומד חתן פרס-נובל הידוע כידיד מובהק ביותר של ישראל, טוענת כי הכור לא יכול היה לשמש לייצור פצצות. ממשלת ישראל טוענת את ההיפך.

זוהי שאלה שרק מדען מומחה ואובייקטיבי יכול להשיב עליה — ואין מדען כזה. כל העדויות חסרות מראש. יותר מכל חשודה עדר תו של הפרופסור יובל נאמן, ד"ר סטריינג'לאב הישראלי, שהוא גם מדען, פיסיקאי וגם לאומן קיצוני שינה מתוקה. השאלה העיקרית היא: האם זה יעזור?

גם לדעת מחייבי ההחלטה, תעכב ההתקפה את הפיתוח הגרעיני הישראלי במשך שנתיים-שלוש, לכל היותר. בעזרת ידידים בינלאומיים, תוכל עיראק לקצר תקופה זו. אם כן, במה השתנה המצב? מה ייעשה בשנתיים אלה, כדי לשנות אותו?

הדרך היחידה למניעת הסכנה האטומית, המרחפת על ישראל, היא הקמת מיסטר מרחבי, אשר ימנע את הכנסתו וקימו של נשק גרעיני בכל ארץ שהיא במרחב — ובכלל זה ישראל.

בהעדר פירוז יעיל ומחייב, תהיה פצצה גרעינית בידי הערבים — בעוד שנה או בעוד חמש שנים. רק פתי יאמין כי במרחב הזה יתכן מצב של "מאזן האימה", כפי שהוא קיים בין ארצות-הברית וברית-המועצות. אנשים כמו מר עמר קדאפי, גאולה כהן, האית"ר אללה רוח-אללה חומייני והרב משה לוינגר, אינם יצורים רציונליים. מאזן-אימה בין אריק שרון ותאפט'אל-אסד לא יאפשר שינה מתוקה בלילות.

בריוחה צבאית. לכן דרוש פירוז המרחב מנשק גרעיני, תוך הנהגת סידורי-פיקוח שאינם נרתיים להסרה. זה יכול רק להיות חלק ממישטר של שלום. בהעדר מאמץ מאסיבי להשגתו תוך זמן קצר, לא ימנע מיבצע-הראווה של מנחם בנין את האפשרות של השגת מדינת ישראל בשואה 2 — השואה הגרעינית.

הבחירה האמיתית היא בין נשק גרעיני בידי שני הצדדים — ובין מצב שבו לא יהיה נשק אף בידי

מפקד חיל-האוויר עיברי מדוע?

איך זה קורה?

נושא הכור יועלה שוב

נראה כי נושא הכור העיראקי יועלה שוב. פרשנים אקטריטונים טוענים כי קיימת אפשרות שעתה, אחרי שככל הנראה העיראקים תיקנו את הנזקים שנגרמו להם בהפצצת הכור עידידי מטוסים איראניים, הוא שוב מהווה סכנה לישראל.

הכור הנבנה עתה בעיראק שוכן על גדות-החידקל, 17 קילומטרים מהבירה, בגדאד.

היריעה בתשקיף "העולם הזה" (2280) מהי"צ 13 במאי 1981
"הנושא יועלה שוב..."

צה. בראש הרשימה עמד הד"ר עיצאם אל-סרטאוי, האיש שניצח על המגעים עם חברי החוטצה הישראלית למען שלום ישראל-פלסטין טיני וראשי של"י. הרשימה כללה גם אישים אחרים שנתנו את ידם לקירוב ישראל-פלסטין, כמו הר קאנצלר האוסטרי ברונו קרייסקי. היעד הסופי של מערכת-הרצח: ערפאת עצמו. מדוע היה הקורבן הראשון דווקא ח'דר? יש לכך סיבה טכנית פשוטה. הנציג הסימפאטי בבריטל, ש- (המשך בעמוד 48)

לרצח על "המועצה המהפכנית", קבוצת-פורשים בהנהגת עורך-הדין אבונידל, לשעבר סוכני-עיראק וכיום סוכני-סוריה. כפי שגילה העור לס הזה (2283) היה ידוע לפני שלושה שבועות כי הגיע לאירופה קומנדור-רוצחים של אבונידל, כשי בידי רשימה של מועמדים-להירי * כתב דייוויס: "עד כה אין יודעים בוודאות מי ביצע את הרשע הזה, אולם אצבע מאשימה מכוננת בעקשנות לכיוון שירותי הביטחון הישראליים."

שיגרתית: דוברי אש"ף הכריזו כי נציג האירגון בבריטל, נעים סלים ח'דר, נרצה בידי שרותי הביטחון הישראליים. ישראל גולה, אורי דייוויס, הר דוגל בפירוק ישראל, הגדיל לעי שות ופירסם בישראל גילוי-דעת ארוך, שבו האשים את שליחי יש"ר ראל ברצח, ואף הביא נימוקים פוליטיים לכך. אך באותו רגע ידעו יאסר ערי פאת ומומחים אחרים כי זוהי טעינת-שוא. השבוע הודה יו"ר אש"ף בכך בגלוי. הוא הטיל את האחריות

צד אחד. הליכוד, כמו המערך, בר רח מפני בחירה זו. גם התקפה צבאית היא צורה של בריחה. שטחים מוחזקים מנות בבריטל הצעיר שחונך לחיות כומר, נרצה הרחק מכפרו ונקבר בגלות התגובה הראשונה היתה כימעט